

νά παραχωρηθῆι στὴ Βουλγαρία ἢ Ἀνατ. Μακεδονία καὶ ἡ Θράκη γιὰ ἀντάλλαγμα τῆς συμμετοχῆς τῆς Βουλγαρίας στὸν πόλεμο μὲ τὸ μέρος τῆς Ἀντάντ. Καὶ στὰ 1916 ἡ βασιλικὴ κυβέρνησις τοῦ Κωνσταντίνου μὲ τὴν προδοσίαν τοῦ Ροῦπελ καὶ τὴν παράδοσιν τοῦ Δ' σώματος στρατοῦ ἀνοίξε τὸ δρόμον στὴν ἐπιδρομὴ τῶν βουλγάρων, ποὺ ἐξόντωσαν τότες δεκάδες χιλιάδες ἐλλήνων καὶ ρήμαξαν τὴ χώρα. Αὐτοὶ γιὰ τὰ συμφέροντά τους, γιὰ τὰ πάθη τους καὶ γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ξένων ἰμπεριαλιστῶν ἔγιναν πραγματικοὶ προδότες καὶ ἐπούλησαν τὴ Μακεδονίαν καὶ τὴ Θράκην. Καὶ ὅμως ἔχουν τὴν ἀναισχυντίαν νὰ κατηγοροῦν τοὺς κομμουνιστὰς γιὰ πράξεις, ποὺ δὲν ἔκαμαν καὶ γιὰ τὴν πολιτικὴν τους, ποὺ πάντα καθαρὰ καὶ τίμια ἔθεσε τὰ ζητήματα μπροστὰ στὸν ἑλληνικὸ λαὸ καὶ ἀγωνίζεται καὶ θυσιάζεται γιὰ τὰ πραγματικὰ συμφέροντά του.

Καὶ μιᾶν γιὰ πατρίδα καὶ πατριωτισμὸ οἱ αἰσχροὶ προδότες, ποὺ σήμερον συνεργάζονται μὲ τοὺς γερμανοὺς, ξαίροντας πῶς οἱ γερμανοὶ ἔχουν παραδώσει ὀριστικὰ τὴ Μακεδονίαν καὶ τὴ Θράκην στοὺς βουλγάρους καὶ οἱ ἄλλοι, ποὺ εἶνε ἔτοιμοι νὰ μετατρέψουν τὴν Ἑλλάδα σὲ ἐγγλέζικο προτεκτοράτο, ἀρκεῖ νὰ περισώσουν τὰ χρηματοκιβώτιά τους καὶ τὴν ἐκμεταλλευτικὴν κυριαρχίαν τους ἀπάνω στὸν ἑλληνικὸ λαὸ.

Μὴ αὐτοὶ εἶνε οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι, ποὺ ἐκαπηλεύτηκαν πάντα τὸν ἐθνισμὸ. Εἶνε οἱ ἄνθρωποι, ποὺ καπηλεύονται καὶ τώρα τὴ μεγάλη ἰδέαν, μὲ τὸ κήρυγμα τῆς «Μεγάλης Ἑλλάδας», ποὺ θὰ περιλάβει τάχα τὴ νότιαν Ἀλβανίαν, τὸ Μοναστήρι, τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν, τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην καὶ ποιοὺς ξαίρει τί ἄλλο ἀκόμα, ἴσως καὶ ἀποικίας στὴν Ἀφρική. Εἶνε οἱ στιγμισμένοι πατριδοκάπηλοι, ποὺ ξεπουλώντας τὸν ἑλληνικὸ λαὸ γιὰ μισθοφόρον ξένων ἰμπεριαλισμῶν, ἐκμεταλλεύονται τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὄσια γιὰ νὰ παραπλανοῦν τὸ λαὸ καὶ νὰ τὸν κρατοῦν ὑποχείριον καὶ βολικὸν θυμὸν τῆς ἀκέρεστης κερδοσκοπίης τους. Αὐτοὶ, θέλοντας ν' ἀποτρέψουν τὴν προσοχὴν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς ἐσωτερικῆς του ἀπολύτρωσης, τὸν παραπλανοῦν καὶ πάλιν μὲ τὴν μορφίνην τῆς «Μεγάλης Ἑλλάδας», ξαίροντας πολὺ καλὰ πῶς ἀφοῦ ὁ σημερινὸς πόλεμος διεξάγεται ἐναντία στίς καταχτήσεις καὶ στίς ἰμπεριαλιστικὰς κυριαρχικὰς τάσεις τῶν φασισμῶν καὶ ἀφοῦ μπλίνει γιὰ βασικὴν ἀρχὴν τῶν ἐνωμένων ἐθνῶν ἢ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ αὐτοδιάθεσις τῶν λαῶν, δὲν μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ νέους ἰμπεριαλισμοὺς καὶ μάλιστα μικρῶν κρατῶν, νέους σκλαβωμοὺς λαῶν καὶ ἀφορμὰς γιὰ νέους ἀπελευθερωτικοὺς πολέμους. Τὴ στιγμὴν, ποὺ καταρρέουν τὰ φασιστικὰ ἰμπερία, οἱ κωμικοτραγικοὶ ἥρωες τῆς «Μεγάλης Ἑλλάδας» ζητοῦνε σύνορα στὸν Αἴμο, γιὰ νὰ σπάσει ἀκόμη μιὰ φορὰ τὸ κεφάλιν του ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπάνω στὴν πραγματικότηταν, ἐνῶ αὐτοὶ θὰ πλουτίζουν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, ἀφοῦ ἀπὸ κάθε συμφορὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ αὐτοὶ βγαίνουν παχύτεροι καὶ μὲ τὰ χρηματοκιβώτιά τους γεμάτα λίρες χρυσὰς καὶ μπριλλάντια, ἐνῶ ὁ λαὸς σκοτώνεται, πεθαίνει τῆς πείνας,

εξαθλιώνεται και εκφυλίζεται. Γιατί αυτοί, ενώ εξαργύρωσαν με χρυσάφι και τη μικρασιατική συμφορά και τη σημερινή, τριπλή σκλαβιά της Ελλάδας, κολλάνε στον τοίχο, μπροστά στα εκτελεστικά αποσπάσματα, που φορούν την τίμια στολή του ευζώνου, που την εκύλισαν στο βούρκο της προδοσίας, εξοπλισμένοι με όπλα γερμανικά και με διαταγή των γερμανών αρχιδήμιων, τους ανάπηρους των αλβανικών βουνών.

Αυτοί λοιπόν είναι οι μεγαλοϊδεάτες πατριώτες. Και οι κομμουνιστές είναι οι προδότες. Μά ο λαός βλέπει και κρίνει. Το ΚΚΕ έθεσε καθαρά και ξάστερα τους σκοπούς, που επιδιώκει για την οριστική λύση του εθνικού προβλήματος των ελλήνων. Και αυτοί είναι:

1) Αποτίναξη του ξενικού ζυγού με ενεργητική συμμετοχή του λαού μας στον αγώνα των ενωμένων εθνών ως την οριστική συντριβή του φασισμού και αποκατάσταση της ανεξαρτησίας και ακεραιότητας της ελληνικής γης.

2) Αποτίναξη κάθε ιμπεριαλιστικής εξάρτησης του λαού μας και αποκατάσταση της πλήρους αυτοδιάθεσής του, σύμφωνα με τη γενική αρχή, που διεξάγεται ο σημερινός πόλεμος από τα ενωμένα έθνη.

3) Ολοκλήρωση της εθνικής ενότητας άνω στην αρχή της αυτοδιάθεσης των λαών. Άρα ένωση με την Ελλάδα όλων των μερών, που κατοικούνται κατά πλειονοψηφία από Έλληνες (Δωδεκάνησα, Κύπρος) και πάνω στη βάση της ίδιας αρχής καθορισμός της κάθε άμφισβητούμενης περιφέρειας σαν τη Βόρειο Ήπειρο.

4) Στρατηγική διαρρύθμιση των συνόρων μας για την ασφάλεια του κράτους στο συνέδριο της ειρήνης.

5) Ειρηνική διευθέτηση κάθε άλλης διαφοράς, που μας χωρίζει από τους γειτονικούς λαούς για να τεθούν οριστικά τα θεμέλια της πλατειάς οικονομικής και πολιτικής συνεργασίας μαζί τους, που θα ανοίξει το δρόμο προς τη στενότερη ένωση και τη μελλοντική δημιουργία της Βαλκανικής Όμοσπονδίας.

Αυτός είναι ο θετικός, ο ρεαλιστικός, ο τίμιος δρόμος για την αποκατάσταση οριστικής ειρήνης στα Βαλκάνια, για να σταματήσουν οι ελεύθεροι ανταγωνισμοί, οι εξαντλητικοί εξοπλισμοί, οι πόλεμοι και οι καταστροφές, που κάθε γενιά εξολοθρεύουν και εξανεμίζουν όλους τους μόχτους του λαού μας, θερίζουν το άνθος των παιδιών μας, μας εξαθλιώνουν και δίνουν ευκαιρία στους ξένους και ντόπιους εκμεταλλευτές να μας ρουφάνε το αίμα. Μόνο αυτός ο δρόμος κατοχυρώνει την εθνική μας ύπαρξη και ασφάλεια.

Μόνο άνω σ' αυτή τη βάση θα μπορέσει ο λαός μας, απερίσπαστος από εξωτερικές περιπέτειες, να επιδοθεί στην ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας μας και χρησιμοποιώντας τους καρπούς των μόχθων του για έργα κοινωνικά και εκπολιτιστικά ν' ανεβάσει το επίπεδο της ζωής του και το επίπεδο του πολιτισμού του.

Μόνο άπάνω σ' αύτή τή βάση θά μπορέσει ό λαός μας νά γίνει και αυτός, ανάλογα μέ τήν ιστορική του παράδοση και τὰ χαρίσματά του, ένας συντελεστής στην πρόοδο τοῦ πολιτισμοῦ και νά δικαιώσει τήν ύπαρξή του.

“Αν ό Ιμπεριαλισμός οδήγησε στην καταστροφή χώρες μεγάλες σαν τήν Ίταλία και τή Γερμανία, είναι τύφλωση, όλεθρος, αὐτοχτονία γιά χώρες μικρές, πού μόνο στην απόλυτη άναγνώριση τής αὐτοδιάθεσης τῶν λαῶν και τήν ισότιμη ένότητά και τήν κατάργηση κάθε έκμετάλλευσης ένός λαοῦ από άλλον μπορούνε νά βροῦνε τή σωτηρία τους.

“Οποιος ζητά νά παρασύρει τὸ λαὸ σέ αντίθετο δρόμο ενεργεί από ταξική ύστεροβουλία και είνε από κάθε άποψη έχτρός τοῦ λαοῦ και τής προκοπής του*.

* Σημ. έκδ.: Κοίτ. και στο Παράρτημα (παρακ., σ. 39 και 43) τὰ άρθρα τοῦ Δ. Γληνοῦ γιά τήν «Όχτωβριανή Έπανάσταση και τὸ ένθνικό πρόβλημα» και γιά τὸ «διεθνικό χαρακτήρα τής όχτωβριανής Έπανάστασης».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τὸ δεύτερο μεγάλο πρόβλημα, πὸ ἔχει νὰ ἐπιλύσει σήμερα ὁ λαός μας, εἶνε τὸ πρόβλημα τῆς ἐσωτερικῆς του λευτεριάς, τὸ πρόβλημα τὸ πολιτειακό.

Καὶ τὸ πρόβλημα αὐτὸ ὑπάρχει μὲ τόση ὀξύτητα καὶ ἔνταση σήμερα ὅσο καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἐξωτερικῆς λευτεριάς. Οἱ ἄστοι πλουτοκράτες ἔχουνε κάθε συμφέρο νὰ χωρίζουνε τὰ δυὸ αὐτὰ προβλήματα. Ὅταν μιλάνε γιὰ λευτεριά ἐννοοῦνε τὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴ ξενικὴ κυριαρχία, γιὰτὶ βέβαια προτιμοῦν νὰ ἐκμεταλλεύονται μόνοι τους τὴν ἐργασία τῶν ὁμοεθνῶν τους καὶ νὰ εἶνε λεύτεροι νὰ προβάλουν σὲ οἰκονομικὴ ἐκμετάλλευση ξένων λαῶν ἢ σὲ οἰκονομικὴ συνεργασία μὲ ξένους πλουτοκράτες. Γι' αὐτὸ μὲ κάθε τρόπο προσπαθοῦν νὰ παραμερίσουν κάθε φορά, νὰ συγκαλύψουνε, τὸ πρόβλημα τῆς ἐσωτερικῆς λευτεριάς, νὰ παραπλανοῦνε τὸ λαὸ μὲ συνθήματα δῆθεν πατριωτικά, μὲ συνθήματα παραπλανητικά, νὰ ὀξύνουν τὰ ἔθνικὰ μίση γιὰ νὰ στρέψουνε τὴν προσοχὴ τοῦ λαοῦ πρὸς τὰ ἔξω καὶ νὰ μὴν τὸν ἀφήνουνε νὰ προσέξει καὶ νὰ ἐπιδιώξει τὴν ἐσωτερικὴ του ἀπολύτρωση. Τὸ πρόβλημα ὅμως τῆς λευτεριάς εἶνε ἀπόλυτα ἐνιαῖο γιὰ τὸ λαὸ, γιὰτὶ κάθε κυριαρχία εἴτε ξένου κατακτητῆ, εἴτε ἐσωτερικοῦ ἐκμεταλλευτῆ εἶνε σκλαβιά καὶ ἐκμετάλλευση.

Ὁ ἀγῶνας γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ λευτεριά τοῦ λαοῦ μας ἄρχισε ταυτόχρονα μὲ τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀπολύτρωση ἀπὸ τὸν ξενικὸ ζυγὸ κατὰ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821. Καὶ τὰ πρῶτα συντάγματα τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας, πὸ ἔγιναν ἀπάνω στὴν Ἐπανάσταση, ἀποκρυσταλλώνουν, κατὰ τὴ μορφή τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ τὸν πόθο τοῦ λαοῦ γιὰ ἐσωτερικὴ ἀπολύτρωση. Ὅστόσο καὶ ἀπὸ τὶς τρομερὲς περιπέτειες τοῦ ἀγῶνα ἐκείνου ἐνάντια στὸν ξένο κατακτητῆ καὶ ἀπὸ τὴν ἔλλειψη ἡγεσίας ἱκανῆς νὰ ὀδηγήσει τὸ λαὸ στὴν πλέρια συνηδειτοποίησι καὶ διεκδίκηση τῶν δικαιωμάτων του, οἱ κοτζαμπάσηδες, οἱ φεουδάρχες, οἱ καπεταναῖοι, οἱ προεστοί, οἱ ἀρχοντονοικοκυραῖοι τοῦ καιροῦ ἐκείνου, κατόρθωσαν νὰ καταπνίξουνε τὸ λαϊκὸ κίνημα καὶ νὰ ἐπιβάλουνε τὴν κυριαρχία τους, πὸ ἀπὸ τότε σὲ συμμαχία μὲ τὶς ξενικὲς δυναστείες πὸ ἤρθανε στὴν Ἑλλάδα καὶ μὲ τοὺς ξένους ἐκμεταλλευτικὸς ἱμπεριαλισμούς, πὸ «ἐπροστάτευαν» τὸ ἐλληνικὸ κράτος, κρατᾶει ὡς

σήμερα τὸ λαὸν κάτω ἀπὸ τὴν ἀνελέητη σκλαβιά τῆς ἐκμεταλλευτικῆς ὀλιγαρχίας, ποὺ κυβέρνησε τὴν Ἑλλάδα μὲ τὶς φατρίες τῆς, τὰ διάφορα κόμματα τῆς, τὰ στρατοκρατικὰ τῆς κινήματα καὶ τὶς δικτατορίες τῆς.

Ἡ μοναρχία στὴν Ἑλλάδα στάθηκε πάντα ὄργανο τῆς διπλῆς ἐξάρτησης καὶ σκλαβιάς τοῦ λαοῦ στὴν ντόπιον ἐκμεταλλευτικὴ ὀλιγαρχία καὶ στὴν ξένη κεφαλαιοκρατία, ποὺ ἔδωκε στὸν τόπο μας, τὸ χαρακτηριστικὸν χαρακτῆρα χώρας μισοαποικιακῆς. Ὁ λαὸς τὸ διαίσθανθηκε αὐτὸ καὶ στράφηκε πάντα στὶς κρίσιμες στιγμὲς τῆς ζωῆς του ἐναντία στὴ μοναρχία. Ὅλες τὶς φορές ὅμως κατόρθωσε ἡ ὀλιγαρχία νὰ τὸν παραπλανήσει καὶ νὰ τὸν κρατήσει κάτω ἀπὸ τὴ δική της ἐξάρτηση παροχετεύοντας πάντα μὲ μεγάλη ἐπιτηδειότητα τὴ λαϊκὴ ὁρμὴ στ' αὐλάκια, ποὺ αὐτὴ ἤθελε. Ἡ κραυγὴ τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν στὰ 1910 γιὰ συνταχτικὴ ἐθνοσυνέλευση, παροχετεύτηκε ἀπὸ τὸ Βενιζέλο, ὄργανο τῆς πλουτοκρατικῆς ὀλιγαρχίας καὶ τῆς ξένης κεφαλαιοκρατίας, σὲ «ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ». Τὸ τί συμφορὲς ἐπήγγασαν γιὰ τὸ λαὸν ἀπὸ τὴν παραπλάνηση ἐκείνη, τὸ δείχνει ὅλη ἡ τριαντάχρονη ἱστορία ἀπὸ τότες ὡς τώρα, ἱστορία ἐσωτερικοῦ διχασμοῦ, αἱμάτων, κινήματων, σπαραγμῶν καὶ καταστροφῶν. Ἡ μικρασιατικὴ καταστροφὴ τοῦ 1922 καὶ ἡ προδοσίαν τῆς βασιλομεταξικῆς δικτατορίας καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ 1941 ἀπὸ κεῖ ἔχουν τὴν πρωταρχικὴ ἀφετηρία τους καὶ σήμερα, ὕστερ' ἀπὸ τὴν τρομερότερη συμφορὰ ποὺ γνώρισε τὸ ἔθνος μας μετὰ τὸ πάρισμα τῆς Πόλης ἀπὸ τὸν Τούρκο στὰ 1453, τὸ πρόβλημα τῆς ἐσωτερικῆς ἀπολύτρωσης καὶ τῆς πολιτικῆς ὀργάνωσης μπαίνει ἐπιταχτικότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φράση μπροστὰ στὸ λαὸν μας. Ὑστερ' ἀπὸ τόσες ἀνήκουστες συμφορὲς, τόσο αἷμα, τόσες θυσίες, τόσες καταστροφές, τόση πείνα, τόση ἐξαθλίωση, τόση καρτερία, τόση γενναίωση, τόσους ἀγῶνες, τόσους ἡρωϊσμοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ γιὰ τὴν ἐπιβίωσή του, πρόκειται, λοιπόν, νὰ ξαναγυρίσει πάλι ὁ λαὸς αὐτὸς κάτω ἀπὸ τὴν σκλαβιά καὶ τὴν ἀνελέητη ἐκμετάλλευση τῆς αἰσχροῦς καὶ ἀσυνείδητης πλουτοκρατίας, ποὺ συμμάχησε μὲ τοὺς βάρβαρους ἐπιδρομεῖς καὶ μαζί τους ρούφηξε τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ καὶ βγαίνει πλουσιότερη, δυνατότερη, πιὸ ἀχόρταγη, πιὸ ἀρπαχτικὴ, πιὸ πωρωμένη ἠθικὰ μὲς ἀπὸ τὸν ὄλεθρο τοῦ λαοῦ, γιὰ νὰ συνεχίσει τὴν κυριαρχία τῆς;

Τὴ βλέπετε ποῦ κατάντησε. Ἐχει δημιουργήσει ἕνα δίπορτο. Ὅσο εἶνε ἐδῶ οἱ ξένοι κατακτητὲς συνεργασία καὶ συμμαχία μαζί τους, συμμετοχὴ στὴν καταλήστεψη τοῦ λαοῦ, συμμετοχὴ στὶς βρωμερὲς ἐπιχειρήσεις, στὶς προμήθειες τῶν ξένων κατακτητῶν, διαρπαγὴ τῶν τρισεκατομμυρίων ποὺ τραβήχτηκαν ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ, χρηματιστηριακὰ παιχνίδια τοῦ συσώρεψης ἀφάνταστου πλούτου σὲ χρυσάφια, διαμαντικά, πολυκατοικίαι βίλλες, χτήματα, ἐπιπλα, πολυτίμα σκεύη, ἀφάνταστη σπατάλη σὲ χαρπαίγνια, σὲ ὀργιαστικὰ γλέντια, ἀσυνείδητος κορεσμός κάθε ἀνήθικης δεκτικότητος στὸ βουρκο. Ὁ ἐθνοπροδότης Ράλλης, ποὺ ἀτίμασε τὸνομά του,

πρὶν νὰ γίνῃ πρωθυπουργὸς χρωστοῦσε στὸ ράφτη του τὰ ροῦχα ποὺ φοροῦσε, κίνει στὴν ἐρωμένη του δῶρα ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων, διαμαντικά καὶ γούνινα πανωφόρια. Καὶ ἡ ἀσυνείδητη καὶ αἰσχρὴ πλουτοκρατία τὰ δέχεται ὅλ' αὐτὰ σὰν κάτι φυσικό, γιατί κυλιέται μέσα στὸν ἴδιο βουρκο.

Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλῃ μεριὰ οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι, ποὺ συγκεντρώνουνε σὲ μυστικούς ἐράνους δισεκατομμύρια καὶ ὀπλίζουν δολοφόνους ἐνάντια στὸ λαό, οἱ ἴδιοι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἴδρυσαν ἀπὸ τ' ἀποβράσματα τῶν καταγωγίων τάγματα ἀσφάλειας καὶ τὰ ὅπλισαν μὲ γερμανικὰ ὅπλα καὶ δολοφονοῦν ἀράδα καὶ τουφεκίζουν ἀκόμη καὶ ἀναπήρους τοῦ πολέμου τῶν ἀλβανικῶν βουνῶν παράλυτους καὶ μὲ κομμένα πόδια, οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι, ἐνεργώντας σὰν πράχτορες τοῦ Γεωργίου Γλύξμπουργκ, τοῦ ἐτοιμάζουν τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ, ἐξασφαλίζοντας ἔτσι τὴν ἀτιμωρησία τους, τὴν ἐπιβράβευση τῆς προδοσίας καὶ τῆς ἀτιμίας τους. Γιατὶ φαντάζονται πὼς καὶ ἡ Ἀγγλία, ἔχοντας συμφέρο νὰ ξαναφέρει τὸ Γεώργιο στὴν Ἑλλάδα σὰν πράχτορά της, θὰ προδώσει τὸ συμμαχικὸν ἀγῶνα καὶ ὅλες τὶς ἐπαγγελίες καὶ τὶς ἀρχές γιὰ τὴν αὐτοδιάθεση τῶν λαῶν καὶ τὴν τιμωρία τῶν ἐγκληματιῶν τοῦ πολέμου καὶ θὰ τοὺς δώσει συχωροχάρτι. Αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴ λευτεριά ἐτοιμάζουνε γιὰ τὸ λαό μας οἱ πατριῶτες τῆς Μεγάλῃς Ἑλλάδας. Τὸ πέρασμά του χέρι μὲ χέρι ἀπὸ τὴ μιὰ σκλαβιά στὴν ἄλλῃ.

Ἐπάρχει λοιπὸν ἢ δὲν ὑπάρχει ἀμεσότητα καὶ ἐπιταχτικὸ πρόβλημα γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ λευτεριά τοῦ λαοῦ καὶ γιὰ τὴ σύνταξη τῆς νέας του πολιτείας;

Τὸ πρόβλημα συγκεντρώνεται σὲ τούτῃ τὴ βασικὴ θέση: Πρόκειται ἢ νέα Ἑλλάδα, ποὺ θ' ἀναστηθεῖ ἀπὸ τὰ σημερινὰ ἐρείπια νὰ εἶνε συνέχεια τῆς παλιᾶς Ἑλλάδας, τοῦ κράτους τῶν ἐκμεταλλευτῶν πλουτοκρατῶν, τῶν ξένων βασιλιάδων, ποὺ ἐνδιαφέρονται μόνο νὰ σχηματίζουν κολοσσιαῖες περιουσίες στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἐξυπηρετοῦν τὰ συμφέροντα τῆς ντόπιας καὶ ξένης κεφαλαιοκρατίας, τοῦ κράτους τῶν κινημάτων στρατοκρατῶν καὶ διχτατόρων, τοῦ κράτους τῶν ἀεριτζήδων καὶ χρηματιστηριακῶν σπεκουλάντηδων, τοῦ κράτους τῆς ἀσυνείδητης λεηλασίας τοῦ δημοσίου πλούτου, τοῦ κράτους τῶν οἰκονομικῶν πτωχεύσεων, τῶν στρατιωτικῶν καταστροφῶν, τοῦ κράτους τῆς φτώχειας καὶ τῆς ἐξχθλίωσης καὶ τῆς ἀγραμματοσύνης τοῦ λαοῦ; Γιὰ ἓνα τέτοιο κράτος ἔχυσε καὶ χύνει τὸ αἷμα του ὁ λαός;

Ἐπάρχει λοιπὸν ὄχι μόνο δυναστικὸ πρόβλημα, ὑπάρχει πολιτικὸ πρόβλημα. Καὶ αὐτὸ ἐκφράζεται ἔτσι: Ποιὸς θὰ κυριαρχεῖ στὴν Ἑλλάδα, ὁ ἐργαζόμενος λαὸς ἢ ἡ πλουτοκρατικὴ παρασιτικὴ ὀλιγαρχία; Ποιὸς θὰ εἶνε ὁ φορέας τῆς ἐξουσίας; Οἱ ἐκμεταλλευτὲς ἢ οἱ παραγωγοὶ τῶν ἀγαθῶν;

Τὸ δυναστικὸ πρόβλημα εἶνε ἢ μιὰ πλευρὰ τοῦ ζητήματος. Ἡ λύση του εἶνε ἢ βασικὴ προϋπόθεση γιὰ νὰ λυθεῖ τὸ οὐσιαστικὸ, τὸ βιθύτερο πρόβλημα, τῆς λαοκρατίας. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ βάση ξεκινώντας τὸ ΚΚΕ ἔθεσεν,

ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τῆς σημερινῆς ἐθνικῆς κρίσης, τὸ πρόβλημα τῆς λαοκρατίας σὰ δεύτερο σκέλος τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἀγώνα, ποὺ διεξάγει σήμερα ὁ ἐλληνικὸς λαός. Ἀποτίναξη τοῦ ξενικοῦ ζυγοῦ τὸ πρῶτο σκέλος, ἀποτίναξη τῆς ἐσωτερικῆς σκλαβιάς καὶ λαοκρατία τὸ δεύτερο.

Ὁ Γεώργιος Γλύξμπουργ ἐπαψεν οὐσιαστικὰ νὰ εἶνε βασιλιάς τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τὶς 4 Αὐγούστου τοῦ 1936 ἢ ἀκόμη οὐσιαστικότερα δὲν ξανάγινε ποτὲ βασιλιάς τῶν Ἑλλήνων, γιατί καὶ τὸ δημοψήφισμα τοῦ Κονδύλη ἦταν ὀλότελα ψεύτικο καὶ νόθο καὶ οἱ ἐκλογές τοῦ 1935 ἔδωκαν ἀντιβασιλικὴ πλειονοψηφία. Τὸ ΚΚΕ δὲν τὸν ἀναγνώρισε ποτὲ καὶ τὴ στιγμή ποὺ παρουσιάστηκε στὴ Βουλὴ, στὰ 1936, οἱ βουλευτὲς τοῦ ΚΚΕ βγῆκαν ἔξω ἀπὸ τὴν αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων. Καὶ μαλονότι ὀρκίστηκε ἐπίσημα πίστη στὸ σύνταγμα τοῦ 1911 τὸ κατακουρέλιασεν ὁ ἴδιος καὶ ἔγινεν ἐπίορκος πρὶν περάσουν ἔξη μῆνες. Γιὰ νὰ φρουρήσει τὰ δυναστικά του συμφέροντα, νὰ εἰσπράξει δισεκατομμύρια ἀπὸ ἀποζημιώσεις σὲ βάρος τοῦ λαοῦ καὶ κρυφὰ ἀπὸ τὸ λαὸ καὶ νὰ τὰ βγάλει στὸ ἐξωτερικόν, ἐγκαθίδρυσε τὴν αἰσχρὴ δικτατορία τοῦ Μεταξᾶ, κατατυράννησε καὶ καταλήστεψε τὸ λαὸ μὲ τὴ σπεῖρα τῶν Διάκων καὶ Μανιαδάκιδων, τὸν ἐταπείνωσε, τὸν ἐμαστίγωσε, συσώρεψε κατὰ χιλιάδες τοὺς ἀγωνιστὲς του στὶς φυλακὲς καὶ στὶς ἐξορίες, τοὺς δολοφόνησε καὶ τοὺς παράδωσε φεύγοντας στοὺς ξένους καταχτητὲς.

Ὁ Γεώργιος Γλύξμπουργκ εἶνε ὑπόδικος ἀπέναντι στὸν ἐλληνικὸ λαόν, γιατί στηρίζοντας τὴ δικτατορία του ἀπάνω στὰ γερμανόφιλα καὶ πεμπτοφραλαγγίτικα στοιχεῖα καὶ τοὺς αὐλόδουλους καὶ ἀπόλεμους ἀξιωματικούς, κατασπατάλησε δισεκατομμύρια τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ γιὰ νὰ τὸν στείλει νὰ πολεμήσει ἄοπλος καὶ γυμνὸς μὲ στρατηγικὴ καθοδήγηση τοῦ αὐλομάγειρου Παπάγου, χωμένος αὐτὸς καὶ οἱ στρατηγοὶ του καὶ τὰ ἐπιτελεῖα του στὰ ὑπόγεια τοῦ ξενοδοχείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἀπ' ὅπου μερικοὶ στρατηγοὶ του, ὅπως ὁ Ἰωάννης Τέτσιος, ἐπήγαιναν κατευθεῖαν στὴ γερμανικὴ πρεσβεία καὶ κατάδιναν στοὺς γερμανοὺς ὅλα τὰ σχέδια. Ὁ λαὸς ἔκανε πόλεμο ἐθνικοαπελευθερωτικόν καὶ ἔχυνε τὸ αἷμα του στὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας καὶ αὐτὸς ἔκανε πόλεμο καθεστωτικόν, δυναστικόν, γιὰ νὰ ρίξει μερικὲς τουφεκιές, ὅπως ἔλεγαν οἱ ἴδιοι οἱ στρατηγοὶ του, καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Παπαδήμας καὶ νὰ ἐξαργυρώσει ἔπειτα τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴν Ἀγγλία. Ὅταν μᾶς ἐχτύπησαν οἱ γερμανοὶ αὐτοὶ διαλύσανε τὸ στρατό, τὸν καταπροδώσανε, οἱ βασιλικοὶ στρατηγοὶ τὸν ἄφισαν κ' ἔφυγαν καὶ ὁ ἴδιος μὲ τοὺς «ὑπουργοὺς του» τὸ ἔστριψαν γιὰ νὰ γλυτώσουν τὸ τομάρι τους καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν καλοπέρασίν τους, καὶ τὰ κλεμμένα ἀπὸ τὸν ἐλληνικὸ λαὸ χρήματα. Ὁ αὐλομάγειρος Φίλων, ἐπιμελητὴς τῆς βασιλικῆς χορηγίας, ἔλεγε τὶς ἡμέρες ποὺ ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ἔπεφτε κάτω ἀπὸ τὴ σκλαβιά καὶ τὴν ἐξαθλίωση: «Εὐτυχῶς ἡ τεράστια περιουσία τοῦ Βασιλέως εἶνε ἔξη-

σφαλισμένη εἰς τὸ ἐξωτερικό! Νά γιατί ἐφρόντιζαν καὶ νά γιατί καὶ τώρα φροντίζουν τῆς ὀλέθρις καὶ ἀντεθνικῆς δυναστείας οἱ πανάθλιοι κομπάρσοι — οἱ μεγαλοῖδεάτες Ἕλληνες!

Καὶ τὴν ἴδια ταχτικὴ συνεχίζει καὶ τώρα ὁ Γλύξμπουργκ ἐπιμένοντας νὰ μετατρέψει τὸν ἑλληνικὸ στρατὸ τῆς Αἰγύπτου σὲ στρατὸ πραιτωριανῶν, κλείνοντας σὲ στρατόπεδα συγκέντρωσης, ἀκόμα καὶ στὸ ἐξωτερικό, τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τοὺς στρατιῶτες, ποὺ ἐννοοῦν ν' ἀγωνιστοῦν γιὰ τὸ λαὸ καὶ ὄχι γιὰ ἀτομιστικὰ συμφέροντα.

Γιὰ τὸν ἑλληνικὸ λαὸ ὁ Γεώργιος Γλύξμπουργκ εἶνε ἓνας ἐπίορκος, ἀντιλαϊκὸς καὶ ἀντεθνικὸς πράχτορας δυναστικῶν καὶ ξένων συμφερόντων, εἶνε ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκμεταλλευτικῆς καὶ ὀλιγαρχικῆς πλουτοκρατίας, εἶνε ὁ ὑπονομευτὴς τῆς ἐθνικῆς ἐνότητας καὶ ὁ κύριος ὑποκινητὴς τοῦ ἐθνικοῦ διχασμοῦ καὶ τοῦ ἐμφύλιου σπαραγμοῦ, ἐπιμένοντας νὰ γυρίσει στὸν τόπο πρὶν νὰ ἐρωτηθῆι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ νὰ πεῖ ἂν τὸν θέλει ἢ ὄχι. Καὶ ὅμως τὸ ΚΚΕ, πιστὸ στὴν ἀρχὴ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, δὲν ζητάει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ μὴν ἐπιστρέψει ὁ Γεώργιος στὴν Ἑλλάδα πρὶν νὰ γίνῃ δημοψήφισμα ἀπόλυτα ἐλεύθερο. Αὐτὸ θὰ πεῖ λαοκρατικὴ λύση τοῦ πολιτειακοῦ προβλήματος.

Τὸ πολιτειακὸ ὅμως πρόβλημα δὲν περιορίζεται μόνο στὸ δυναστικό, εἶνε πρόβλημα βαθύτερο, εἶνε τὸ πρόβλημα τῆς ἐσωτερικῆς ἀπολύτρωσης τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ ἀπὸ τὴν ἐκμεταλλευτικὴν ὀλιγαρχία, ποὺ ἐκυβέρνησε τὸν τόπο μας μὲ βασιλιᾶ ἢ χωρὶς βασιλιᾶ ἑκατὸν εἴκοσι τώρα χρόνια. Φορέας τῆς ἐξουσίας πραγματικὸς καὶ ὄχι εἰκονικὸς πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ὁ ἐργαζόμενος λαός, οἱ ἐργάτες, οἱ ἀγρότες, οἱ βιοτέχνες, οἱ μικροαστοί, οἱ ὑπάλληλοι, οἱ διανοούμενοι. Αὕτη εἶνε ἡ θετικὴ λύση τοῦ πολιτειακοῦ προβλήματος καὶ τὴ λύση αὕτη τὴν ἐκφράζει ἡ «λαϊκὴ δημοκρατία».

Λαϊκὴ δημοκρατία σημαίνει νὰ εἶνε ὁ ἐργαζόμενος λαὸς ἀληθινὸς καὶ μόνος κυρίαρχος στὸν τόπο του. Σημαίνει ὁ μόχτος καὶ ὁ ἰδρώτας τοῦ λαοῦ νὰ ξαναγυρίζει στὸν ἴδιο τὸ λαὸ ἄμεσα ἢ ἔμμεσα καὶ ὄχι νὰ συρρέει στὰ χρηματοκιβώτια τῶν ντόπιων καὶ ξένων ἐκμεταλλευτῶν, τῶν κηφήνων καὶ χρυσοκανθάρων. Σημαίνει ὁ μόχτος καὶ ὁ ἰδρώτας τοῦ λαοῦ νὰ ὑψώνει τὸ βιοτικὸ του ἐπίπεδο, νὰ τοῦ ἐξασφαλίζει ὑγεία, ἐργασία, ἀνθρωπινὴ διαβίωση, ἔργα πολιτισμοῦ καὶ συμμετοχὴ στὰ πνευματικὰ ἀγαθὰ. Λαϊκὴ δημοκρατία σημαίνει πραγματικὴ αὐτοδιοίκηση τοῦ λαοῦ, ἰσοτιμία καὶ ἴσες δυνατότητες προκοπῆς γιὰ ὅλους τοὺς ἐργαζόμενους, ἀληθινὴ λευτεριά.

Ὅποιος εἶνε ἐχτρὸς τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας εἶνε ἐχτρὸς τοῦ λαοῦ. Τὸ κριτήριον τοῦτο εἶνε ἀπόλυτον καὶ οὔτε μὲ λόγια μεγάλα, οὔτε μὲ ψεύτικα καὶ ἀνεδαφικὰ ἰδανικὰ καὶ κούφιας φράσεις περὶ «Μεγάλῃς Ἑλλάδας» δὲν μπορεῖ νὰ συγκαλυφτεῖ ἢ προσπάθειαν ποὺ κάνουν γιὰ νὰ τὸ νοθέψουν ἄλλη,

μιά φορά οι έχτροι τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, οἱ πρόμαχοι τῶν μπεζαχτάδων μὲ ὅποιο κάλυμμα καὶ ἂν παρουσιάζονται. Ἡ ἔννοια τῆς πραγματικῆς λαϊκῆς κυριαρχίας εἶνε ἀπόλυτα ἀσυμβίβαστη, μὲ ὅποιαδήποτε «βασιλευομένη δημοκρατία», καὶ μὲ ὅποιαδήποτε ψευτοσοσιαλιστικὴ νεοφασιστικὴ ἢ κρυπτοφασιστικὴ διχτατορία. Στὸ βάθος ὅλων αὐτῶν κρύβεται ἡ κεφαλαιοκρατικὴ ἐκμεταλλευτικὴ ὀλιγαρχία.

Τὸ ΚΚΕ ὑψώνοντας τὴ «λαϊκὴ δημοκρατία» σὰν ἄμεσο σκοπὸ καὶ ἰδανικὸ τῆς λαοκρατίας καὶ σὰν προπαρασκευαστικὸ στάδιο τῆς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας, μένει ἀπόλυτα πιστὸ καὶ στὴ μαρξιστικὴ — λενινιστικὴ κοσμοθεωρία καὶ στὴν πολιτικὴ γραμμὴ, ποὺ μελετώντας τὶς ἀντικειμενικὲς συνθῆκες τῆς ἐλληνικῆς πραγματικότητος ἐχάραξε ἀπὸ χρόνια τώρα, πρὸ πάντων μὲ τὶς ἀποφάσεις τῆς ἔχτης ὀλομέλειας στὰ 1934.

Καὶ ὅπως στὸ ἐθνικὸ πρόβλημα, οἱ Ἕλληνες κομμουνιστῆς, ἐνεργώντας σὰν κομμουνιστῆς, ἔθεσαν τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς ἐλληνικῆς γῆς καὶ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος σὰ σκοπὸ τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα, ἔτσι καὶ στὸ πολιτικὸ πρόβλημα, ἐνεργώντας σὰν Ἕλληνες κομμουνιστῆς, ἔθεσαν τὴ λαϊκὴ δημοκρατία σὰν ἄμεσο σκοπὸ καὶ ἐπιδίωξη τοῦ λαϊκοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα, ποὺ θὰ ἔχει γιὰ συνέχειά του καὶ ἐπιδίωξη τὸ πέρασμα στὴ σοσιαλιστικὴ κοινωνία, τὴν κοινωνικοποίησιν ὅλων τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν ὀριστικὴν κατάργησιν τῶν κοινωνικῶν τάξεων.

Καὶ τὰ μέσα, ποὺ ἐπιδιώκει τοὺς σκοποὺς αὐτοὺς τὸ ΚΚΕ εἶνε ἀπόλυτη ἐγγύηση γιὰ τὴν εὐλικρίνειά του. Πιστὸ καὶ στὴ θεωρία του καὶ στὴν πολιτικὴ του, πιστὸ στὸν ἐλληνικὸ λαό, ποὺ ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο τὰ συμφέροντά του ἀποτελοῦν τὸ σκοπὸ τῆς ὑπαρξῆς τοῦ ΚΚΕ, μελετώντας πάντα μὲ ἀγρυπνο μάτι τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐλληνικῆς καὶ τῆς ἐξωελληνικῆς πραγματικότητος, σταθερὸ καὶ στὶς γραμμῆς του ἀδίσταχτο μπροστὰ σὲ κάθε αὐτοθυσία, ἀληθινὸς ἡγέτης καὶ παραστάτης τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, λέγοντας ἄφοβα, εὐλικρινὰ καὶ τίμια τὴν ἀλήθειαν, ὅλη τὴν ἀλήθειαν στὸ λαό, τὸν ὑπέρτατο κριτὴ, ἀγωνίζεται καὶ θυσιάζεται γιὰ νὰ πετύχει ἐκεῖνο, ποὺ σήμερον ἀποτελεῖ τὴ σωστὴ λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.

Γι αὐτὸ καθόρισε πῶς «ἡ ἐπιδίωξις γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας πρέπει νὰ γίνῃ μὲ μέσα, ποὺ νὰ ἀσφαλίσουν τὴν ἐλεύθερον ἐκδήλωσιν τῆς γνώμης τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ» καὶ ζητάει :

1ο. Νὰ σχηματιστεῖ ἐθνικὴ οἰκουμενικὴ κυβέρνησις ποὺ ν' ἀποτελεῖ ἐγγύηση γιὰ τὴν ἐλεύθερον ἐκδήλωσιν τῆς λαϊκῆς θέλησιν, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶνε.

Ἡ ἐπιμονὴ ὅμως τοῦ Γεώργιου Γλύξμπουργκ νὰ γυρίσῃ στὴν Ἑλλάδα πρὶν νὰ πεῖ ὁ λαὸς τὴ γνώμη του καὶ ἡ καταφυγὴ του σὲ ξένη προστασία γιὰ νὰ τὸ πετύχει αὐτό, ἔκανε ἀδύνατον τὸ σχηματισμὸ μιᾶς τέτοιας κυβέρνησιν.

Γι αυτό τὸ ΚΚΕ ζητάει, ἂν δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ τὸ πρῶτο, νὰ σχηματισθῇ ἐθνικὴ πανδημοκρατικὴ κυβέρνησις, ἀπὸ ὅλα τὰ δημοκρατικὰ κόμματα καὶ τὶς ὀργανώσεις, ποὺ ἐπάλαψαν πραγματικὰ γιὰ τὸν ἐθνικοαπελευθερωτικὸν ἀγῶνα καὶ ἀναγνωρίζουν ἀπόλυτα τὴν ἀρχὴ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.

Ἡ στάσις ὅμως μερικῶν ἀπὸ τὰ λεγόμενα «δημοκρατικὰ κόμματα», ποὺ θέλουν νὰ ἐξαρτήσων ἀπὸ ἐξωελληνικοὺς παράγοντες τὴ λύση τοῦ ἐσωτερικοῦ προβλήματος, τορπιλλίζει ὡς σήμερα καὶ πάει νὰ καταστήσῃ ἀδύνατο καὶ τὸ σχηματισμὸ τῆς πανδημοκρατικῆς κυβέρνησις. Καὶ τὴν ἀντιλαϊκὴν αὐτὴν στάσις τοὺς ἐπιχειροῦν νὰ δικαιολογήσων τὰ κόμματα αὐτὰ μὲ διάφορες προφάσεις ἀστήριχτες καὶ προπάντων μὲ τὴν δυσπιστίαν τάχα, ποὺ τοὺς ἐμπνέει τὸ ΚΚΕ γιὰ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν σκοπῶν του! Μὰ ἀφοῦ τὸ ΚΚΕ ἐδέχθηκε νὰ δεσμευτεῖ μὲ ρητὲς συμφωνίας μαζὶ τοὺς ἀπάνω στὴ λύση τῶν ἐσωτερικῶν προβλημάτων καὶ αὐτοὶ δὲν δέχτηκαν, ποῖος ἔχει πραγματικοὺς λόγους νὰ δυσπιστεῖ στὸν ἄλλον; Τὸ ΚΚΕ δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ προδώσῃ τὸν ἐλληνικὸ λαὸ καὶ τὴν ἀρχὴ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, ἐνῶ ἀπεναντίας ὑπάρχουν πάρα πολλὰ δεδομένα ἀντικειμενικὰ ποὺ πείθουν, πῶς μερικὰ «δημοκρατικὰ κόμματα» ἔχουν κιόλας ἀρχίσει τὸ κατρακύλισμά τους πρὸς τὸ συμβιβασμὸ καὶ μὲ τὸ Γεώργιο ἀκόμη.

Ὡστόσο τὸ ΚΚΕ ἐπιμένει ἀκόμη προτείνοντας στὰ «δημοκρατικὰ κόμματα» καὶ στὶς «δημοκρατικὲς ὀργανώσεις» τὸ σχηματισμὸν ἐνικίου πανδημοκρατικοῦ μετώπου καὶ κυβέρνησις πανδημοκρατικῆς. Ἄν αὐτὸ δὲν γίνῃ δὲν θὰ φταίει τὸ ΚΚΕ καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῶν εὐθυνῶν ἀπέναντι τοῦ λαοῦ θὰ κριθοῦν ὅλοι κατὰ τὰ ἔργα τους.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ εἶνε βέβαιον, εἶνε πῶς τὸ ΚΚΕ σὲ καμιά περίπτωσι δὲν θὰ προδώσῃ τὴν ἱστορικὴν του ἀποστολὴν καὶ θὰ κἀνῃ τὸ χρέος του ἀπέναντι τοῦ λαοῦ ὡς τὸ τέλος, μὲ ὅλα τὰ μέσα ποὺ ἔχει στὴ διάθεσίν του.

2ο. Τὸ ΚΚΕ ζητάει νὰ γίνῃ δημοψήφισμα ἐλεύτερον, γιὰ νὰ ἐκφράσῃ ὁ ἐλληνικὸς λαὸς τὴ θέλησίν του ἀπάνω στὸ πολιτικὸν πρόβλημα, σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς αὐτοδιάθεσις τῶν λαῶν καὶ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, ποὺ γιὰ τὴν ἐπικράτησίν τους διεξάγεται ὁ σημερινὸς πόλεμος, ὅπως διακήρυξαν τὰ ἐνωμένα ἔθνη καὶ μὲ τὸ χάρτη τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ μὲ τὶς συμμαχικὰς συμφωνίας. Πρὸς τὶς ἀρχὰς ὅμως αὐτὰς εἶνε ἀπόλυτα ἀσυμβίβαστη ἡ παρουσία τοῦ Γεωργίου Γλύξμπουργκ στὴν Ἑλλάδα. Καὶ γιὰ αὐτὸ ὅποιος ἐπιμένει νὰ ἐκφραστεῖ ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ μὲ τὴν παρουσία τοῦ Γλύξμπουργκ σὰν «συνταγματικῆς κεφαλῆς τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους», θέλει ἀπὸ τὰ πρὶν νὰ νοθέψῃ τὴν ἐκφρασὴν τῆς λαϊκῆς θέλησις καὶ οὐσιαστικὰ τορπιλλίζει τὶς ἀρχὰς ποὺ διακηρύχτηκαν ἀπὸ τὰ ἐνωμένα ἔθνη.

3ο. Τὸ ΚΚΕ ζητάει νὰ ἀποκατασταθοῦν ἀπόλυτα καὶ νὰ κατοχυρωθοῦν ἀπόλυτα οἱ λαϊκὲς ἐλευθερίες, νὰ τιμωρηθοῦν οἱ ἐγκληματίες τῆς δικτα-

τορίας και του πολέμου, οι κάθε λογής προδότες και συνεργάτες των κατακτητών, να αποκατασταθούν τα θύματα της δικτατορίας, του πολέμου και της ξενικής κατοχής και να προστατευτεί ο λαός και να ανακουφιστεί άμεσα από τα τρομερά δεινά, που ύποφερε.

4ο. Το ΚΚΕ ζητάει να παραμείνει σεβαστή, η τοπική αυτοδιοίκηση, όπως άρχισε να διαμορφώνεται στην ελεύθερη Ελλάδα και να γίνει το βάθρο, που πάνω σ' αυτό να οικοδομηθεί η εσωτερική διακυβέρνηση της χώρας μετά τον πόλεμο.

5ο. Το ΚΚΕ ζητάει να γίνουν στο συντομότερο διάστημα εκλογές συνταχτικής έθνοσυνέλευσης, όπου ο λαός να πει τη θέλησή του για το είδος της δημοκρατίας, που θέλει να κυβερνηθεί.

6ο. Το ΚΚΕ ζητάει πάνω στην ίδια βάση για την εξασφάλιση και την κατοχύρωση των αρχών της λαϊκής αυτοδιάθεσης και της λαϊκής κυριαρχίας, να οργανωθούν οι έθνικές δυνάμεις του στρατού και των σωμάτων ασφαλείας. Ο ελληνικός στρατός πρέπει να είναι έθνικός λαϊκός στρατός, υπέρτατη έγγυση για την έξωτερική και την εσωτερική λευτεριά και όχι όργανο επιβολής, αντιλαϊκών συμφερόντων. Και τα σώματα της ασφαλείας πρέπει να είναι έγγυση, της εσωτερικής λευτεριάς και της επιβολής της λαϊκής θέλησης και όχι όργανα ταξικών συμφερόντων και ολιγαρχικής εκμετάλλευσης.

Το ΚΚΕ αγωνίζεται για να ανοίξει στο λαό το δρόμο της πραγματικής του απολύτρωσης από κάθε εξάρτηση. Όσοι είναι πραγματικοί φίλοι του λαού δεν μπορούν παρά να είναι με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο, σύμμαχοι, συνεργάτες, συναγωνιστές, του ΚΚΕ. Και αυτό επίσης είναι σήμερα το πραγματικό κριτήριο και για τις θεωρίες και για τις πολιτικές ενέργειες όλων εκείνων, που θέλουν να είναι ηγέτες του λαού.

Και η κατ' αρχήν άρνηση συνεργασίας με το ΚΚΕ και η καταπολέμησή του με τα άτιμα μάλιστα μέσα της ψευτιάς, της συκοφαντίας και της πλαστογραφίας, αποτελεί για τον ελληνικό λαό αλάνθαστο τεκμήριο για να κρίνει τους πραγματικούς φίλους του και να τους ξεχωρίζει από τους φανερούς ή κρυφούς έχτρούς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

(Έδω σταματάει το χειρόγραφο).